

אוצר החכמים

עם סדר

קריאת שמע שעל המטה

וברכות השחר

מלכות
וקסברגר
סאר היצירת הייחודית

ראשון

בזכות צדקה

שני

בעזרת השם

שלישי

השבת אבידה

רביעי

הכל לטובה

חמישי

מצוות מעשר

שישי

לכבוד שבת

שבת

לימוד תורה

קריאת שמע

שִׁמְע
יִשְׂרָאֵל
ד' אֱלֹהֵינוּ
ד' אֶחָד:

בלחש

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יום
ראשון

מצוות צדקה

בְּזִכּוֹת

מִצְוֹת

צְדָקָה

כְּשֶׁנִּגְמְרָה הַחֲתָנָה חֲזְרוּ
כֻּלָּם לְבֵיתֵיהֶם. גַּם הַחֲתָן וְהַכֹּהֵן
הֵלְכוּ לְבֵיתָם, וְכַאֲשֶׁר רָצְתָה הַכֹּהֵן
לְהוֹרִיד מֵעַל רֵאשָׁה אֶת הַהֵינוֹמָה
(–"טול"), הוֹצִיָּאה אֶת הַסֶּכֶה
הָאֲרָכָה שֶׁחִבְרָה אֶת הַהֵינוֹמָה לְרֹאשׁ
וְתַקְעָה אוֹתָהּ בְּסֶדֶק (–חר) צַר בֵּין
הָאֲבָנִים בַּחֲדָר.

בְּבִקְרָה רָצְתָה
הַכֹּהֵן לְקַשֵּׁר אֶת
הַמְטַפַּחַת וְלָכֵן נִגְשָׂה
אֶל הַסֶּדֶק כְּדֵי לְהוֹצִיָּא אֶת
הַסֶּכֶה. הִיא הִתְחִילָה לְמַשֵּׁךְ,
וְהִנֵּה, לְגִדְל הַפַּחַד וְהַחֲרָדָה –
נִמְשָׁךְ הַחוּצָה יַחַד עִם הַסֶּכֶה...
נָחַשׁ אַרְךָ וּמִפְחִיד!

"הוֹי! נָחַשׁ!" קָרָאה הַכֹּהֵן
וְקִפְצָה לְאַחֲרֵיהָ בְּבִהָלָה.
אֲחֵרֵי רִגְע שָׁמָּה לֵב שֶׁהִנָּחַשׁ
כָּבֵר מֵת. הַסֶּכֶה הִיָּתָה תְּקוּעָה
עִמָּךְ בְּתוֹךְ אַחַת הָעֵינִים שֶׁל
הַנָּחַשׁ...

רַבִּי עֲקִיבָא, אֲבָא שֶׁל הַכֹּהֵן,
קָוָה כָּל-כָּךְ שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה יַעֲבֹר

"עֲכָבְרִים! בואו פִּלְכֶם לָפֶה!" קָרָא רַבִּי פִּנְחָס.

וְהִנֵּה, מִפֶּל עֵבֶר הִגִּיעוּ עֲכָבְרִים עַד לְרִגְלָיו שֶׁל רַבִּי פִּנְחָס. עוֹד וְעוֹד עֲכָבְרִים, עֲשָׂרוֹת, מֵאוֹת, הַמוֹנִים! הֵם קִפְצוּ וְצִיצוּ, רָצוּ וְדָלְגוּ בְּלִי הֶרֶף.

רַבִּי פִּנְחָס עָמַד בְּשֵׁקֶט וְהִקְשִׁיב לְצִיּוּצֵימָם בְּמִשְׁךָ כַּמָּה דְקוֹת.

"הֵאֵם אַתֶּם יוֹדְעִים מָה הָעֲכָבְרִים מְסַפְּרִים לִי?" שָׁאל רַבִּי פִּנְחָס אֶת

יום שישי. בבתי היהודים עושים הכנות אחרונות לקראת שבת המלכה. הבתים נקיים ומצחצחים, ריח נפלא של מאכלי השבת פושט בבתים ויוצא אל הרחובות. בעוד שעות אחדות תפנס השבת.

באותה שעה היו שני דיגים עוסקים במלאכתם על חוף הנהר. הם כבר מכרו ליהודים דגים לכבוד שבת, אבל עדין נסו לדוג עוד דגים. במרץ רב הכניסו רשת גדולה לתוך המים וצפו לראות את הדגים שיתפסו ברשת.

"הוי, למה זה כבד כל-כך?" לא הבינו הדיגים. הם נסו להוציא את הרשת מהמים, אך היה להם קשה מאד לעשות זאת.

"הוי, אה... הרשת כה כבדה... כמה דגים נתפסו בה?" התפלאו.

שני הדיגים התאמצו בכל כחם. הרשת
היתה כבדה מאד-מאד. הם הפעילו עוד ועוד
כח, הזיעו, נאנחו והתיגעו, עד שלבסוף יצאה
הרשת החוצה.

"נו, כמה דגים?" הסתקרנו השנים. הם
הביטו ונדדדו: דג אחד!

"דג כה גדול! ממש ענק!" אמרו זה לזה.
"מי ירצה לקנות דג כה גדול? הוא
יעלה כסף רב!"

"אף אחד לא מעניין בדג כה ענק!
"היו הם מאכזבים. כל-כך התאמצו
להוציא את הדג, ולבסוף איש לא
יחפץ בו!"

הם החליטו
לנסות את מזלם אצל
היהודים. אולי מישהו
מהם יסכים לקנות את
הדג הענק לכבוד שבת.

הגיעו הדיגים אל שכונת
היהודים וצעקו:

"מי רוצה לקנות דג גדול לכבוד
שבת?"

האנשים שעברו שם
משכו בכתפיהם. "כבר

